

ת"פ 2808/05/14 - מדינת ישראל נגד ד ב

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 2808-05-14 מדינת ישראל נ' ב (אחר/נוסף)

בפני כבוד השופטת שירלי רנר

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

הנאשם

ד ב

באמצעות ב"כ עו"ד מירב זמיר

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של הפרת הוראה חוקית.

כתב האישום כלל שני אישומים. באישום הראשון יוחסו לנאשם חבלה בנסיבות מחמירות, איומים, שיבוש מהלכי משפט והפרת הוראה חוקית. הנאשם הורשע כאמור בעבירה של הפרת הוראה חוקית וזוכה מיתר העבירות. הנאשם גם זוכה מהעבירה נשוא האישום השני של פגיעה בנסיבות מחמירות.

הפרת ההוראה החוקית בה הורשע הנאשם עניינה הרחקה מהמתלוננת למשך 14 יום. לאחר שגרושתו של הנאשם התלוננה כנגדו על איומים הוא נחקר במשטרה ושוחרר ביום 6.3.14 בתנאים שאחד מהם הרחקה מהמתלוננת. ביום 14.3.14 הפר הנאשם את תנאי שחרורו בכך ששהה עם המתלוננת ברכבו בסמוך לגשר המיתרים בירושלים.

2. לאחר מתן הכרעת הדין ביקשה ב"כ הנאשם כי יוזמן תסקיר לבחינת שאלת ההרשעה. כך נעשה **ושירות המבחן בתסקיר** מפרט מערכת יחסים מורכבת בין הנאשם לגרושתו כאשר גם התקופה שלאחר הגשת התלוננות והשלכותיה לא מונעת קשר בין בני הזוג. בצד האמור התרשם שירות המבחן כי הנאשם מגיב לגבולות חיצוניים, מביע רצון להתרחק מהמתלוננת לייצב את חייו ולהמשיך הלאה. שירות המבחן מציין כי רואה פגיעה פוטנציאלית בתחום התעסוקה במידה והנאשם יורשע, אך לצד זאת המצב הלא ברור המתקיים בין בני הזוג יוצר סיכון לקונפליקטים. שירות המבחן ביקש דחייה בת שלושה חודשים במהלכה יעמוד בקשר עם הנאשם, יבחן את טיב הקשר בין בני הזוג והיכולת לנפרדות ולהפחתת סיכון לבעייתיות בעתיד, תוך נסיון לשלב את הנאשם בטיפול במהלך תקופה זו אשר לאחריה תוגש המלצה סופית.

ב"כ הנאשם התנגדה לדחייה תוך שהיא מציינת כי הנאשם המשיך בחייו ומבקש להמשיך ולעשות זאת בלעדי המתלוננת אשר היא זו היוצרת קשר עמו ומטרידה אותו. על כן ומאחר וכל שנותר לאחר הכרעת הדין היא עבירה שאף איננה עבירת אלימות במשפחה אין מקום עוד לדחייה נוספת.

לאור התנגדות ב"כ הנאשם לדחייה נוספת לא ראיתי מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניין זה וב"כ הצדדים טענו לעונש.

טענות הצדדים

3. **לטענת ב"כ המאשימה** מתחם הענישה ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין מאסר על-תנאי למאסר קצר בפועל. בהקשר זה טענה ב"כ המאשימה כי העובדה שלטענת הנאשם המתלוננת הדיחה אותו אינה רלוונטית שכן האיסור היה על הנאשם ולא על המתלוננת.

לעניין מיקומו של הנאשם בתוך המתחם נטען כי על אף שמהתסקיר עולה כי הנאשם קיבל על עצמו אחריות לעבירה אין בקבלת אחריות זו מאומה שכן הנאשם התקשה להסביר מדוע העמיד עצמו בסיכון, התקשה לבחון עצמו באופן ביקורתי והטיל את האחריות על בת זוגו. עם זאת, ביקשה המאשימה למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם.

ב"כ המאשימה ביקשה להרשיע את הנאשם ולטענתה לא נתקיימו בנסיבות המקרה התנאים שנקבעו בפסיקה להימנעות מהרשעה. כן ביקשה להטיל על הנאשם בנוסף קנס משמעותי שיביא בחשבון את הפגיעה בערכים המוגנים וכן מאסר על-תנאי.

4. **לטענת ב"כ הנאשם** כתב האישום לא היה מוגש מלכתחילה רק בגין הפרת הוראה חוקית. צו ההרחקה נשוא הפרת ההוראה החוקית ניתן לאור דבריה של המתלוננת כי הנאשם איים עליה ואולם מעבירת האיומים שבגינה הוצא הצו הנאשם זוכה, והוא גם זוכה מהעבירה אשר נטען כי בוצעה ביום הפרת הצו. משמע, הנאשם לא יצא מביתו על מנת לבצע עבירה. לטענת ב"כ הנאשם יש לדחות את טענת ב"כ המאשימה כי הנאשם לא מקבל אחריות ולא מפנים שכן בנסיבות התיק הנוכחי מוצדקת אי קבלת האחריות לאור הזיכוי מיתר העבירות.

כעולה מהכרעת הדין וגם מתסקיר שירות המבחן המתלוננת היא זו שיוצרת קשר עם הנאשם, אז והיום. בנסיבות יש לשקול האם במכלול הנסיבות קמה החובה להרשיע את הנאשם והתשובה לכך היא בשלילה בענייננו. יש לשקול גם את העובדה שהנאשם היה במעצר של ממש וגם בתנאי מעצר בית ממושכים וכיום מבקש להתקדם בדרכו כאשר הרשעה תחסום זאת. לדברי ב"כ הנאשם, הנאשם גילה למעסיקו הנוכחי אודות ההליך הנוכחי רק בעקבות הפגישה עם קצינת המבחן ואז כעולה ממסמך שניתן לו, הובהר כי לעבודה יש צורך בסיווג ביטחוני גבוה ורישום פלילי נקי.

הכרעה

5. **הערך החברתי** המוגן באמצעות העבירה של הפרת הוראה חוקית הוא השמירה על סדרי השלטון וכן הערך המוגן באמצעות ההוראה - בענייננו שלומה של המתלוננת. עם זאת, מאחר והנאשם זוכה בסופו של יום מהעבירה שבגינה הוצא צו ההרחקה - האיומים על המתלוננת - אין לאמר כי היתה פגיעה של ממש בערך הנוסף המוגן באמצעות ההוראה החוקית.

לעניין **נסיבות הביצוע** יש לשקול את העובדה שבעולה מהכרעת הדין נערכה הפגישה בין השניים ביוזמת ובהסכמת המתלוננת (סעיף 53 להכרעת הדין). עוד יש לשקול את העובדה שאמנם על פי כתב האישום יוחס לנאשם אישום נוסף בעת ההפרה, ואולם מאישום זה זוכה הנאשם, ואין לאמר איפוא כי ההפרה נוצלה לשם ביצוע עבירות. מאחר ובסופו של יום זוכה הנאשם גם מעבירת האיומים נשוא הצו, בדיעבד יש לאמר כי הנזק שהיה צפוי מהפרת הצו אף הוא אינו חמור.

כפי שציינה המאשימה **מדיניות הענישה** הנוהגת בעבירה של הפרת הוראה חוקית משתנה בהתאם לעבירה אליה היא נלווית (ר' למשל ע"פ 1261/15 מ.י. נ. דלאל, פסקה 44) ועשויה לנוע בין של"צ או מאסר על תנאי לבין מספר חודשים ואף שנת מאסר בפועל.

6. **הנאשם** עצמו בן 36 ונטול עבר פלילי למעט מעורבותו בהליך הנוכחי. כעולה מהתסקיר הוא סיים תיכון, שירת שירות צבאי מלא כנהג וכבאי בחיל האוויר ובהמשך שירת בקבע. לאחר שחרורו עבד כמחסנאי ונהג בדרום הארץ ובהמשך בירושלים במשך כ-5 שנים כמחסנאי ב"רכבת הקלה".

על פי התסקיר הנאשם קיבל על עצמו אחריות לעבירה כאשר לדבריו "נכנע" לבקשותיה של גרושתו בשל תחושות "רחמים ואהבה" וכן לחץ שהפעילה עליו. אכן יחסיו של הנאשם עם המתלוננת מורכבים ובעייתיים וכעולה מהתסקיר קיים גם סיכון לגבי העתיד. עם זאת, בסופו של יום הורשע הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית בלבד.

7. במרכז המחלוקת האם ניתן בנסיבות להימנע מהרשעתו של הנאשם.

ההלכה כפי שנקבעה בפסק הדין בפרשת כתב היא כי שניים הם התנאים שבהתקיימם ניתן לשקול הימנעות מהרשעה: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..." (ר' ע"פ 2083/96 **תמר כתב נ. מדינת ישראל** פ"ד נב(3) 337).

בנסיבות שבהן הוצא הצו בעקבות חשד לעבירה ממנה זוכה בסופו של יום הנאשם, כאשר המתלוננת היא זו שיזמה את המפגש ביניהם והסכימה לו, סבורה אני כי קיימת אפשרות עקרונית להימנע מהרשעה.

אשר לנזק לנאשם. הנאשם הציג בדיון מכתב ממקום העבודה בו הוא עובד כעת בו נרשם כי "**לעבודה זאת ישנו צורך בסיווג בטחוני גבוה ורישום פלילי נקי**". מדובר בעבודה בה החל בעת שהוחלט על הקלה בתנאי מעצר הבית בהם שהה. נראה כי הנאשם גם הראה במידה מספקת קיומו של נזק קונקרטי כתוצאה מההרשעה.

סבורה אני על כן כי מתקיימים בנסיבות המקרה התנאים הנדרשים על פי ההלכה להימנעות מהרשעה.

אני קובעת כי הנאשם ביצע את העבירה של הפרת הוראה חוקית אך מבטלת את הרשעתו בעבירה זו.

הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מעבירה של הפרת הוראה חוקית. התחייבות זו תעמוד בתוקף למשך שנה מהיום.

8. לא הונחה בפני המלצה מפורשת של שירות המבחן להעמיד את הנאשם בפיקוח באמצעות צו מבחן לתקופה מסויימת. עם זאת מהמלצת שירות המבחן לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם למשך מספר חודשים על מנת לאפשר לשירות המבחן לעמוד בקשר עימו אני למדה על נכונות שירות המבחן להיות בקשר עם הנאשם ולפקח עליו.

בשים לב לכל האמור לעיל שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר משלים בשאלת העמדת הנאשם בפיקוח לתקופה של 6 חודשים.

נקבע לדיון נוסף ליום 31.3.16 בשעה 9:00.

שירות המבחן ישלים את התסקיר כמפורט עד ליום 30.3.16.

ניתן היום, כ"ח אדר א' תשע"ו, 08 מרץ 2016, במעמד הצדדים.